

KANUN

BAZI VARLIKLARIN MİLLî EKONOMİYE KAZANDIRILMASI

HAKKINDA KANUN

Kanun No. 5811

Kabul Tarihi: 13/11/2008

Amaç ve kapsam

MADDE 1 – (1) Bu Kanunun amacı; gerçek ve tüzel kişilere ait olup yurtdışında bulunan para, döviz, altın, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçlarının ekonomiye kazandırılması ve taahhütlerin kayda alınması ile yurtdışında bulunan ancak işletmelerin özkaynakları içinde yer almayan bu türden varlıkların sermaye olarak konulmak suretiyle işletmelerin sermaye yapılarının güçlendirilmesini sağlamaktır.

(2) Bu Kanun; para, döviz, altın, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları ile taahhütlerin yurda getirilmesi veya beyan üzerine kayda alınmasına ilişkin usul ve esasları kapsar.

Tanımlar

MADDE 2 – (1) Bu Kanunda geçen;

a) Banka: 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununun 3 üncü maddesinde tanımlanan bankaları,

b) Aracı kurumlar: 28/7/1981 tarihli ve 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanununa göre kurulan aracı kurumları,

c) Kanaat verici belge: Devlet tarafından veya Devlet güvencesinde tutulan kayıt ve sicilleri; banka, banker, aracı kurumlar ve benzeri mali kurumlar ile posta idaresi, noter gibi kurum ve kuruluşların kayıt ve belgelerini, 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun ikinci Kitabının Üçüncü Kısımında yer alan belgeler ve muadili belgeler ile bilgi dekiminde bulunan yabancı ülkelerde yetkili makamlardan alınarak mahallindeki Türk elçilik ya da konsoloslukları, yoksa ilgili ülkenin Türk menfaatini koruyan aynı nitelikteki temsilcileri tarafından tasdik olunan belgeleri,

ifade eder.

Uygulama esasları

MADDE 3 – (1) Gerçek veya tüzel kişilerce, 1/10/2008 tarihi itibarıyla sahip olunan ve yurtdışında bulunan; para, altın, döviz, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları ile varlığı kanaat verici bir belgeyle ispat edilen taahhütler, bu Kanunun yayımlandığı ayı izleyen üçüncü ayın sonuna kadar Yeni Türk Lirası cinsinden rayiç bedelle banka veya aracı kuruma bildirilir ya da vergi dairelerine beyan edilir. Bu kıymetler, 213 sayılı Kanun uyarınca defter tutan mükellefler tarafından beyan tarihi itibarıyla kanuni defterlere kaydedilebilir. Bilanço esasına göre defter tutan mükellefler,

bu Kanun hükümleri uyarınca kanuni defterlerine kaydettikleri kıymetler için pasifte özel fon hesabı açarlar. Bu fon hesabı, sermayenin cüz'ü addolunur, sermayeye ilave dı ında ba ka bir amaçla kullanılamaz, i letmenin tasfiye edilmesi halinde ise vergilendirilmez. Serbest meslek kazanç defteri ile i letme hesabı esasına göre defter tutan mükellefler, söz konusu kıymetleri defterlerinde ayrıca gösterirler. Bu varlıklar dönem kazancının tespitinde dikkate alınmaz.

(2) Gelir veya kurumlar vergisi mükelleflerince sahip olunan ve Türkiye'de bulunan ancak 1/10/2008 tarihi itibarıyla kanuni defter kayıtlarında i letmenin özkaynakları arasında yer almayan para, altın, döviz, menkul kıymet ve di er sermaye piyasası araçları ile ta ınmazlar, bu Kanunun yayımlandı ı ayı izleyen üçüncü ayın sonuna kadar Yeni Türk Lirası cinsinden rayiç bedelle vergi dairelerine beyan edilir. Bilanço esasına göre defter tutan mükellefler, bu Kanun hükümlerine göre 213 sayılı Kanun uyarınca kanuni defterlerine, ta ınmazlar dı ındaki varlıklarını banka ve aracı kurumlardaki hesaplara yatırmak suretiyle kaydederek pasifte özel fon hesabı açarlar. Bu fon hesabı, sermayenin cüz'ü addolunur ve beyan tarihinden itibaren altı ay içinde sermayeye ilave olunur. Serbest meslek kazanç defteri ile i letme hesabı esasına göre defter tutan mükellefler, söz konusu kıymetleri defterlerinde ayrıca gösterirler. Bu varlıklar dönem kazancının tespitinde dikkate alınmaz. Defter tutma yükümlülü ü bulunmayan gelir vergisi mükellefleri, ta ınmazlar dı ındaki varlıklarına ait tutarları banka ve aracı kurumlardaki hesaplara yatırırklar, bunlar için ayrıca di er artlar aranmaz.

(3) Vergi dairelerine birinci fıkraya göre beyan edilen varlıkların de eri üzerinden % 2, ikinci fıkraya göre beyan edilen varlıkların de eri üzerinden % 5 oranında vergi tarhedilir ve bu vergi, tarhiyatın yapıldı ı ayı izleyen ayın sonuna kadar ödenir. Bu fıkraya ve dördüncü fıkraya göre ödenen vergi, hiçbir suretle gider yazılamaz ve ba ka bir vergiden mahsup edilemez.

(4) Banka ve aracı kurumlar, kendilerine bildirilen varlıklara ili kin olarak % 2 oranında hesapladıkları vergiyi, bildirim izleyen ayın onbe inci günü ak amına kadar vergi sorumlusu sıfatıyla bir beyanname ile ba lı bulundu u vergi dairesine beyan eder ve aynı sürede öderler.

(5) Birinci ve ikinci fıkralar kapsamında bildirilen veya beyan edilen varlıklar nedeniyle 1/1/2008 tarihinden önceki dönemlere ili kin hiçbir suretle vergi incelemesi ve vergi tarhiyatı yapılmaz. Ancak, di er nedenlerle bu Kanunun yürürlü e girdi i tarihten sonra ba layan 1/1/2008 tarihinden önceki dönemlere ili kin vergi incelemeleri sonucu gelir, kurumlar ve katma de er vergisi yönünden tespit edilen matrah farkından, bu Kanun kapsamında beyan edilen tutarlar mahsup edilerek tarhiyat yapılır.

(6) Beyan edilen varlıklarla ilgili olarak 213 sayılı Kanunun amortismanlara ili kin hükümleri uygulanmaz. Bu varlıkların elden çıkarılmasından do an zararlar, gelir veya kurumlar vergisi uygulaması bakımından gider veya indirim olarak kabul edilmez.

(7) Birinci fıkra uyarınca bildirildi i veya beyan edildi i halde, 1/10/2008 tarihi itibarıyla yurt dı ında bulundu u kanaat verici belge ile tevsik edilemeyen ve bildirim veya beyanın yapıldı ı tarihten itibaren bir ay içinde Türkiye'ye getirilmeyen veya Türkiye'deki banka ya da aracı kurumlarda açılacak bir hesaba transfer edilmeyen para, döviz, altın, menkul kıymet ve di er sermaye piyasası araçları dolayısıyla veya ikinci fıkra uyarınca beyanda bulunuldu u halde bilanço esasına göre defter tutmayan mükelleflerce söz konusu varlıklara ili kin tutarların banka ve aracı kurumlara yatırılmaması, bilanço esasına göre defter tutan mükelleflerce ise süresi içinde sermaye artırımında bulunulmaması hallerinde be inci fıkra hükmünden yararlanılamaz.

(8) İgili kurum ve kurulu lar, gerçek ve tüzel ki ilerin bu madde uyarınca yapılacak i lemlere ili kin taleplerini yerine getirmeye mecburdurlar.

Düzenleme yetkisi

MADDE 4 – (1) Bu Kanun uyarınca verilmesi gereken beyannamelerin ekil, içerik ve ekleri ile verilece i yeri ve Kanunun uygulanmasına ili kin di er usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlı ı yetkilidir.

GEÇ C MADDE 1 – (1) Tam mükellefiyete tabi gerçek ki iler ile kurumların;

a) Kanuni ve i merkezi Türkiye’de bulunmayan kurumlara ili kin i tirak hisselerinin satı ndan do an kazançları,

b) Kanuni ve i merkezi Türkiye’de bulunmayan kurumlardan elde ettikleri i tirak kazançları,

c) Yurt dı nda bulunan i yeri ve daimi temsilcileri aracılı ıyla elde ettikleri ticari kazançları,

30/4/2009 tarihine kadar elde edilenler de dahil olmak üzere, bu Kanunun yürürlü e girdi i tarihten itibaren 31/5/2009 tarihine kadar Türkiye’ye transfer edilmesi kaydıyla gelir veya kurumlar vergisinden müstesnadır.

(2) Tam mükellefiyete tabi gerçek ki iler ile kurumların kanuni ve i merkezi Türkiye’de bulunmayan kurumların tasfiyesinden do an kazançları, 31/10/2009 tarihine kadar Türkiye’ye transfer edilmi olmas ı kaydıyla gelir ve kurumlar vergisinden müstesnadır.

GEÇ C MADDE 2 – (1) 5411 sayılı Bankacılık Kanununun 63 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında sigortaya tabi olacak tasarruf mevduatının ve gerçek ki ilere ait katılım fonlarının kapsamını ve tutarını belirlemeye ili kin Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu Kuruluna verilen yetkiler, bu Kanunun yürürlü e girdi i tarihten itibaren iki yıl süreyle do rudan Bakanlar Kurulu tarafından kullanılır. Bakanlar Kurulu, bu süre içerisinde tasarruf mevduatının ve gerçek ki ilere ait katılım fonunun yanı sıra, sigortaya tabi olacak di er mevduatın ve katılım fonlarının kapsamını ve/veya tutarını ve sigorta kapsamı dı nda tutulacak mevduat ve katılım fonlarının niteli ini belirlemeye de yetkilidir.

(2) Bakanlar Kurulu tarafından sigortaya tabi tutulan mevduat ve katılım fonları Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu tarafından sigorta edilir ve kredi kurulu ları, nezdlerinde bulunan bu kapsamdaki mevduat ve katılım fonlarını, sigortaya tabi kısım üzerinden sigorta ettirmek ve bunun üzerinden prim ödemek zorundadırlar. Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu Kurulu, Bakanlar Kurulu tarafından belirlenecek kapsam ve tutardaki sigortaya tabi mevduat ve katılım fonu için ödenecek sigorta priminin oranını, tarifesini, tahsil zamanını, eklini ve di er hususları, 5411 sayılı Kanunun 63 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında belirlenen usul ve esaslara tabi olmaksızın Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulunun görü ünü alarak belirler.

Yürürlük

MADDE 5 – (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlü e girer.

Yürütme

MADDE 6 – (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

